Posudek diplomové práce Olgy Žaludové
Fatalita v umění povídky Horacia Quirogy

Vedoucí práce: prof. PhDr. Anna Housková, CSc.
Oponentka: Mgr. Dora Poláková, Ph.D.

Diplomová práce Olgy Žaludové se zaměřuje na tři roviny: teorii žánru povídky, dílo Horacia Quirogy, život tohoto uruguayského spisovatele. Její hlavní hodnotu spatřuji v propojení těchto rovin. V průběhu delší přípravy a psaní práce O. Žaludová dokázala udržet její jednotné pojetí. Měla jsem možnost sledovat, jak práce postupně formulačně vyzrávala: úspěšné úsilí o dlouhý odborný text tak naplnilo smysl závěrečné práce.

Teorie povídky obecně i vlastní Quirogovy úvahy o umění povídky nejsou pouhým východiskem, nýbrž mají stejnou váhu jako pojednání o Quirogově literární tvorbě. Obecná kapitola o žánru je jasně formulovaná na základě několika teoretických knih a přesně užívá odbornou terminologii. Pasáž ke kontextu tohoto žánru v dějinách hispanoamerické literatury se zbytečně nerozbíhá, cíleně směřuje k dílu Horacia Quirogy. Autorka jeho dílo chápe jako syntézu proudu modernismu a regionalismu, žánrově klasifikuje jednu jeho polohu jako fantastickou povídku a všímá si jeho spřízněnosti s pozdějším dílem Julia Cortázara i vztahu s J. L. Borgesem.

Quirogovo *Desatero dokonalého povídkáře*, jehož jednotlivé maximy autorka promyšleně komentuje, tvoří organickou spojnici mezi obecnou teorií žánru a rozborem Quirogových povídek. Charakteristika jeho povídkového díla je nápaditě soustředěna na ústřední motivy a na prostředí: prales jako prostor přírodní i multikulturní.

Propojení literárního díla a života Horacia Quirogy nalézá autorka v tématu smrti. Nechápe literaturu jako odvozenou z biografie spisovatele, ale naopak život je součástí díla, prosakuje jeho atmosférou. V Quirogových prózách je to atmosféra všudypřítomné smrti, jíž prosvítá autorova životní zkušenost tragických smrtí blízkých lidí. Tento originální pohled na vztah literárního díla a spisovatelova života – což je jedna z nejzajímavějších literárněvědných otázek – určuje i zařazení biografické kapitoly doprostřed mezi kapitoly o povídkovém díle.

Interpretace dvou povídek se soustřeďuje na vlastní Quirogovo literární umění. Olga Žaludová si vybrala ranou fantastickou povídku „Péřový polštář“, poměrně málo komentovanou, a povídku „Po proudu“, která je naopak nejznámější příkladem Quirogova mistrovství. V obou dominuje motiv smrti. Rozbor povídek je vnímavý, zvláště u první povídky inspirovaný potěšením z četby. Autorčin smysl pro styl byl patrný v průběhu celého výkladu, například v poznámkách o vztahu Quirogových próz k filmové technice.

Práce s relativně bohatou odbornou literaturou je plně zvládnutá. Poznámkový aparát má profesionální úroveň. Text je psán kultivovanou češtinou.

Práce Olgy Žaludové splňuje nároky kladené na diplomovou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji jako výbornou.

Anna Housková

10. 9. 2015